

In de eerste categorie komen er weinig nieuwe besmettingen bij, en is er **genoeg zorgcapaciteit**.

Als de situatie zorgelijk is, stijgt het aantal nieuwe besmettingen en neemt **de druk op de zorg toe**. Aanvullende maatregelen zijn dan nodig, aldus de minister.

Als een regio er 'ernstig' aan toe is, is hard ingrijpen nodig. Het aantal besmettingen stijgt dan snel, en het bron- en contactonderzoek is niet meer effectief. De beschikbare **zorgcapaciteit is dan ook niet meer voldoende**.

In het kader van zorg voor de Jeugd is daarnaast het volgende uitgangspunt afgesproken:

- a) Voor een goede ontwikkeling van kinderen is het belangrijk dat kinderen toegang blijven houden tot de kinderopvang, school, sport en andere vrijetijd activiteiten in het geval van nieuwe coronamaatregelen. Wanneer dit niet lukt is het belangrijk dat er tijdelijk meer dagbesteding of (nood)opvang wordt georganiseerd.

Voor de noodopvang en opvang van kwetsbare kinderen impliceren deze uitgangspunten dat een preventieve sluiting pas zal plaatsvinden als de situatie in een regio ernstig is. Een sluiting vanwege een uitbraak kan in alle drie de fases voorkomen. Vanwege bovengenoemde regionale aanpak gaan we in dit document niet uit van een landelijke sluiting. Op het moment dat dat onverhoopt toch gebeurt, kunnen we gebruik maken van de ervaringen in het voorjaar.

Noodopvang is maar een van de opties bij dreigende sluitingen

Dit document ziet alleen op de vraag wanneer er noodopvang of opvang van kwetsbare kinderen wordt gerealiseerd. Voordat deze vraag wordt gesteld, komen eerst de volgende punten aan de orde:

- Het gebruik van beschermingsmiddelen ter voorkoming van een sluiting.
- Het testen van medewerkers en jeugdigen om te voorkomen dat kinderen niet meer naar de kinderopvang, school of jeugdhulpvoorziening kunnen.
- De inzet van afstandsonderwijs of afstandshulp en het houden van een 'vinger aan de pols' als een locatie kortdurend dicht is.
- De rol van leerplicht bij dreigende sluitingen of als ouders zelf kinderen thuis houden.

Uitwerking noodopvang/opvang kwetsbare kinderen

Elke sluiting is gebaseerd op de richtlijnen van de RIVM. Bij een lokale en regionale sluiting zal het besluit worden genomen door de veiligheidsregio en bij een landelijke sluiting door het kabinet. De scenario's moeten nog verder worden uitgewerkt aan de hand van de twee hoofdlijnen. Dit betekent dat een sluiting van een locatie en organisatie in beginsel vraagt om een opvangmogelijkheid in eigen organisatie of branche. Hoe grootschaliger de sluiting hoe meer afstemming en ondersteuning vanuit gemeenten en Rijk nodig is.

De handelwijze bij een sluiting wordt deels ingevuld door landelijke afspraken en deels door maatwerk in de regio/gemeenten.

Landelijke afspraken

1. De lijst met cruciale beroepen wordt vastgelegd door de Rijksoverheid. Naast de opvang van kwetsbare kinderen krijgen alleen kinderen van ouders met deze beroepen noodopvang.
2. Bij een sluiting vanwege een uitbraak op een locatie zal de locatie vaak kortdurend (minder dan twee weken) sluiten. In die situaties wordt er geen noodopvang geboden aan kinderen van ouders in een cruciaal beroep. Wel moet het mogelijk zijn om opvang te bieden aan kwetsbare kinderen.
3. Bij een langdurige sluiting (meer dan twee weken?) kan ervoor worden gekozen om ook noodopvang te bieden aan kinderen van ouders met een cruciaal beroep. Of dit daadwerkelijk gebeurt is afhankelijk van de onder één genoemde lijst.

4. In de uitwerking van de escalatieladder (toolbox voor veiligheidsregio's) wordt zoveel als mogelijk gerealiseerd om bij sluitingen van kinderopvang, scholen of jeugdhulporganisaties noodopvang te bieden door de medewerkers van de locatie en/of op de eigen locatie.

Maatwerk in de regio's

Afhankelijk van de omvang en duur van een sluiting zal er maatwerk worden geboden. Hierbij zijn de volgende uitgangspunten van belang:

1. De opvang wordt zoveel mogelijk georganiseerd in de normale context van het kind. Bij een noodzaak tot opvang wordt eerst gekeken of de eigen organisatie die kan bieden. Lukt dat niet dan wordt er in de branche gekeken en als dat echt niet mogelijk is wordt er naar een alternatieve oplossing gezocht. Kortom, bij een schoolgaand kind zal er eerst op de eigen schoollocatie naar een oplossing worden gezocht, vervolgens binnen de eigen organisatie en pas als dat echt niet mogelijk is wordt er naar een alternatieve oplossing gekeken. Dit geldt uiteraard ook voor de kinderopvang en de jeugdhulp.
2. De opvang kan alleen worden gerealiseerd als er ruimte is op betreffende kinderopvang-, onderwijs- of jeugdhulplocatie, bijvoorbeeld doordat vanwege de coronamaatregelen de overige kinderen niet aanwezig zijn. Dit impliceert ook dat er in voorkomende situaties financiële afspraken tussen instellingen, gemeenten en Rijksoverheid worden gemaakt om dit aanbod in voldoende mate in stand te houden voor deze groep jeugdigen. Hoe en welke afspraken zullen afhankelijk zijn van de impact van de corona en de noodzakelijke maatregelen.
3. De gemeenten voeren regie op de noodopvang/opvang kwetsbare kinderen. De daadwerkelijk opvang wordt uitgevoerd door de kinderopvang, onderwijs- of jeugdhulpinstelling.
4. Bij het opleggen van een sluiting door een veiligheidsregio en/of het kabinet wordt er zo maximaal mogelijk ruimte geboden voor de opvang, zodat die in voorkomende situaties kan worden geboden. Vanwege uitgangspunt 1 bij voorkeur op dezelfde locatie en met de eigen medewerkers.